

“Bernard leert toveren.”

Heks Nienke serie.

**Gratis boek voor kinderen rond 8 jaar en ouder
geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris.**

© **Let op! Alle gratis werken zijn geregistreerd!**

*Alle geschreven en geïllustreerde GRATIS kinderboeken hebben het
alleenrecht via de kindvriendelijke site kinderboek-online.nl en via mijn
site petralouisemuris.nl te worden uitgegeven*

*Geen enkel boek van bovenvermelde mag via uw sites, nieuwsgroepen,
p2p netwerken en torrents op te halen zijn!*

Lees de voorwaarden op kinderboek-online.nl

BLADZIJDE

HOOFDSTUK

3	1 Een kast vol toverboeken.
5	2 Geen geld voor vakantie.
8	3 Bernard betovert zichzelf.
12	4 Naar het vakantiecamp.
17	5 Govert is bang.
	6 Heks Nienke komt te hulp.

**Streepje tussen een woord? Lees het als één woord.
Dikke letters? Harde stem.**

Eerder verscheen;

- 1 Het betoverde paasei.
- 2 Bernard is een toverheks.
- 3 Heks Nienke krijgt bezoek.
- 4 Heks Nienke en de kerstboom.
- 5 Heks Nienke en de betoverde schooljuf.

HOOFDSTUK 1 EEN KAST VOL TOVERBOEKEN.

Heks Nienkes neef Govert leest in een tover-boek.

De machtige tovenaar zoekt gemakkelijke tover-spreuken

voor Bernard. Bernard is een dood-normale jongen die bij toeval iets van magie weet. Hij heeft dat niet onder controle.

De tovenaar kent alle tover-spreuken uit zijn hoofd, hij heeft geen tover-boeken meer nodig.

Hij wil Bernard leren toveren daarom bladert hij in zijn boeken.

Hij denkt aan de tijd dat hijzelf nog op school zat.

‘Toen kon ik ook nog niet goed toveren, ik toverde vaak hele verkeerde dingen. Ik weet nog goed dat ik mijn juf liet schrikken. Ha, ha, haar pen veranderde in een regen-worm. Dat was mijn bedoeling niet.

Ik wilde alleen dat zij mijn broddel-werk zou goed-keuren.

Helaas kwam het daar niet van, daarom moest ik nablijven en al mijn sommen overdoen. Ha, ha!

Hij piekert ineens: 'wanneer begint Bernard's vakantie eigenlijk, ik zal het aan nicht Klaartje vragen.'

De tovenaer zendt een berichtje.

Lieve Klaartje,

Wanneer kom je Bernard brengen?

Is zijn vakantie al begonnen?

Groeten Govert.

Klaartje mailt terug: (meelt terug)

Lieve Govert,

Ik zal alles uitzoeken en het nodige regelen.

Ik dacht eraan bij jou in de buurt een vakantie-kamp te regelen voor school-kinderen uit zijn dorp.

Kinderen die nooit op vakantie gaan.

Zij kunnen dan spelen, sporten en leren, lijkt dat je wat?

Tot ziens, Klaartje.

Govert mailt terug dat hij dat een geweldig plan vindt en dat hij graag helpt. Hij mailt ook terug dat hij liever niet heeft dat Nienke het weet. Hij vindt haar dom.

Niet veel later krijgen alle scholen in Bernard's dorp kleurige folders. Heks Klaartje bracht die rond.

In die folders staat alle informatie over een vakantie-kamp in Friesland voor school-kinderen die niet goed kunnen leren. Er moet vijftig euro betaald worden voor twee weken.

Heks Klaartje en haar neef leggen daar veel geld bij.

Zij gaan ook naar het kamp om dicht bij Bernard te zijn.

HOOFDSTUK 2

GEEN GELD VOOR VAKANTIE.

Dan is de grote vakantie aan-gebroken.

‘Mama,’ vraagt Bernard: ‘gaan we deze vakantie nog ergens naartoe?’

‘Nee daar is geen geld voor, op het ogenblik heb ik het erg moeilijk, ik moet nog zoveel betalen!’

‘Ook niet naar een pretpark?’

‘Nee, het is jammer voor je maar jij zult je buiten moeten vermaken.’

Bernard moppert een beetje maar pakt dan zijn voetbal.

‘Ik ga naar Ko, doe!’

Teleur-gesteld omdat het een saaie vakantie wordt slaat hij de voordeur achter zich dicht. Het regent.

Zijn voetbal stuitert tegen de natte stoep-tegels.

‘Alweer niet met vakantie,’ moppert hij: ‘iedereen gaat weg behalve wij. Zou Ko nog thuis zijn?’

Hij gaat altijd ver weg met zijn vader en moeder.’

Bernard holt naar de straat waar zijn vriend woont en belt aan. Hij belt nog een keer en nog een keer totdat de buurman zijn deur opent.

‘Jongen, bel niet zo vaak! Je merkt toch wel dat zij hiernaast niet thuis zijn? Ze zijn naar Spanje.’

Bernard voelt zich ineens heel alleen.

Hij bedenkt dat Rietje wel thuis moet zijn want haar vader werkt altijd door tijdens de grote vakantie.

Rietje gaat pas in de herfst-vakantie weg.

Als hij daar aanbelt, doet Rietje de deur voor hem open.

‘Hoi Rietje, kom je buiten spelen?’

‘Nee het regent. Kom jij maar binnen. Wil jij een snoepje?’

Bernard gaat in de huis-kamer zitten.

Hij kauwt op een toffee.

Rietje pakt een reclame-folder van de venster-bank.

‘Kom eens hier? Moet je zien Bern, dit gaat over een vakantie-kamp,’ zegt zij: ‘het is een vakantie-school-kamp in Friesland. Ik wil daar naartoe, ga jij ook mee?’

Je krijgt daar les als je achter bent op school en zij doen veel aan sport en spel. Ik moet wat aan mijn taal doen en jij moet gaan rekenen. Laten wij samen gaan.’

‘Ik zou best willen maar ik mag toch niet. Hoe duur is het?’

‘50 euro voor twee weken, dat is voor niks.’

‘Voor jou is het niks, jouw vader verdient goed maar mijn moeder moet daar hard voor zwoegen.’

‘Vraag wat geld aan jouw oma,’ oppert Rietje.

‘Dat doe ik niet. Mijn moeder is te trots, zij vraagt niemand geld ook al heeft zij het nodig. Laat die folder eens zien?’

Goh, dat ziet er gezellig uit, ik zou best naar dat kamp willen. Lekker eens ergens anders slapen!’

‘Mam,’ vraagt Rietje: ‘kunnen wij misschien die vakantie voor Bernard betalen? Hij gaat nooit weg.’

‘Ik heb het er wel met jouw vader over,’ antwoordt zij. Bernard be-twijfelt of er ooit geld zal komen voor die vakantie.

Na een spelletje te hebben gespeeld neemt hij afscheid van Rietje en haar moeder.

Er loopt niemand op straat. Het regent nog steeds.

‘Ik ga maar naar huis,’ denkt hij.

Als hij thuis-komt ligt er een briefje op de tafel.

Zijn moeder schrijft dat zij naar haar werk is maar over een paar uur weer thuis is. Zij schrijft dat hij melk moet halen en dat hij nergens aan mag komen.

Bernard kijkt verveelt rond, wat zou hij kunnen doen?

Opeens heeft hij een idee.

‘Ik zal met Nienke mailen (melen), misschien mag ik bij haar logeren. (loos jeren) Ik wil zo graag weg!’

Hij mailt (meelt) dat er een vakantie-school-kamp in Friesland is en dat hij daar dolgraag met Rietje naartoe zou willen.

Dat zijn moeder weinig geld heeft en dat het 50 euro voor twee weken kost. Hij vraagt ook of hij misschien mag komen logeren. Hij krijgt meteen antwoord:

Lieve Bernard, ik betaal jouw vakantie wel.

Vanavond bespreek ik alles met jouw moeder.

Veel liefs Nienke. 😊

Bernard holt opgewonden naar Rietje.

‘Ik kan naar Friesland, Nienke betaalt mijn vakantie!’

HOOFDSTUK 2

BERNARD BETOVERT ZICHZELF.

Heks Nienke weet niets van de vakantie-folders van haar zus Klaartje. Zij weet niet dat die alles geregeld heeft. Dat houdt Klaartje geheim omdat neef Govert dat wil.

Heks Nienke telefoneert met haar grote zus.

‘Klaartje? Bernard gaat binnenkort naar Friesland, daar is een vakantie-kamp voor kinderen. Jij weet toch nog wel dat hij zijn tover-kunsten niet onder controle heeft?

Govert zou hem toch les geven in magie?’

‘Ach wat heerlijk, komt hij hierheen? Ik wil die jongen snel zien,’ reageert heks Klaartje vrolijk omdat Nienke niets van haar plannen afweet.

Heks Nienke legt uit: ‘onze kleine tovenaar gaat naar een vakantie-school-kamp.

Hij hoeft dan niet bij Govert te logeren, hij is dan dichtbij.

Zou jij iets met Govert willen regelen want naar mij luistert hij toch niet.’

Klaartje grinnikt: ‘naar een school-kamp! Wat leuk!

Natuurlijk kind, ik praat wel met Govert. Wanneer komt hij?’

‘Ik dacht 22 juli, ik moet het nog bespreken. Praat jij maar vast met Govert.’ Klaartje schatert het uit.

‘s Avonds staat Nienke voor Bernard’s deur.

‘Mag ik binnen-komen? vraagt zij als Bernard’s moeder open-doet. ‘Ik ben Nienke. U weet waar-schijnlijk nog dat ik hier in de buurt een boerderij had.

Uw zoon speelde altijd na schooltijd op mijn land.

Ik ben verhuisd en ik mail (meel) af en toe met hem.

Ik ben hier omdat ik 50 euro voor zijn school-kamp breng.’

Bernard ‘s moeder kijkt verbaasd.

'50 euro? School-kamp? Och ja ik weet het weer.
Op zijn laatste schooldag kreeg hij een folder mee naar huis, ik heb die verscheurd. Nee hij mag niet.'

Nienke probeert het geld af te geven maar Bernard's moeder weigert het.

'Ik ken u niet,' zegt zij: 'ik neem geen geld aan.
Mijn zoon gaat maar gewoon buiten spelen.
Hij heeft een fiets en een voetbal.
Hij heeft ook spelletjes.'

'Maar het is een leer en doe-vakantie,' sputtert Nienke tegen. 'Uw zoon kan daar reken-lessen volgen en lekker sporten met andere kinderen.'

'Nee mevrouw, ik regel zelf mijn zaken.
Het is niet prettig dat Bernard geld heeft gevraagd.
Ik vind het wel heel lief van u.'

Omdat Bernard's moeder Nienke zielig vindt vraagt zij: 'wilt u verder komen, lust u warme choco-melk?'

Nienke loopt achter Bernard's moeder aan, zij wil haar de waarheid vertellen omdat zij geen geld wil aan-nemen.

'Ik wil u wat laten zien,' zegt zij: 'uw zoon is speciaal.
Ik kan het toch niet geheim houden.'

'Vertel dat straks, ik maak nu chocolade-melk.
Ha, ha, ja hoor ik weet dat allang! Mijn zoon maakt poppetjes van gips. Gaat u naar binnen, ga lekker zitten.'

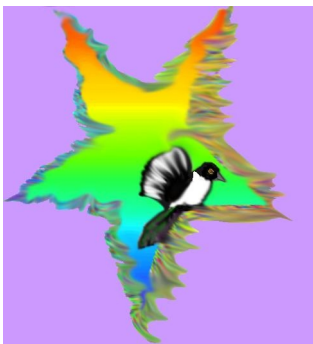
De hete damp stijgt uit de bekertjes chocolade-melk omhoog als Bernard's moeder de huiskamer inkomt.

'Ik hoop niet dat u boos bent maar ik beslis hier alles in huis. Bernard blijft thuis. Hij kan zoveel willen.'

Bernard maakt zich kwaad omdat er nu geld voor de vakantie is maar dat hij niet mag.

‘Mama,’ schreeuwt hij: ‘ik wil ook een keertje uitvliegen hoor!’

Plotseling verlicht een heldere kleurige ster de huiskamer.

Een ekster fladdert hopeloos tegen het plafond en probeert op de vloer te landen.

‘Dit wilde ik u nu eigenlijk vertellen,’ krast Nienke: ‘Bernard heeft zijn tover-kracht niet in de hand. Tijdens het vakantie-kamp kunnen wij hem leren dat onder controle te krijgen. Kijk, hij is per ongeluk een vogeltje geworden.’

Bernard’s moeder laat zich van schrik in een stoel vallen.

‘Maar..., dit is toverij! Dat bestaat helemaal niet!
Zeg dat ik droom!’

Heks Nienke strooit snel geel toverpoeder over de ekster.

“Hier pak aan.

Dit maakt de toverkracht ongedaan.”

Bernard ploft versuft op de vloer.

Zijn moeder bekijkt hem met haar mond wijd open.

Zij weet nu alles, zij heeft immers alles gezien?

Bernard jammert: ‘het spijt mij mama, ik wilde dit geheim houden. Ik kon u toch niet zeggen dat ik kon toveren?

U zou denken dat ik gek was.

Weet u nog dat gebonk in huis? Nou dat was een echte spin die ik tevoor-schijn had getoverd. Eerst was die van rubber.

Dat beest werd levens-groot.

En in plaats van in een web, sliep die in de lamp.

Ik was erg bang voor hem ook al vond ik hem zielig.

Hij is nu weer van rubber.’

Heks Nienke vertelt Bernard's moeder over het betoverde paasei en over haar verhuizing en de achter-gelaten toverspullen en over Rietjes vader, neef Govert en de juf. Zij vertelt dat de mensen om haar heen dachten dat zij een boze heks was. Zij wilden haar niet in de buurt. Zij vertelt dat zij helemaal geen boze heks is maar juist een vriendelijke en dat zij ook niet goed kan toveren.

Dat Rietje Bernard's beste vriendin is en zij mee op vakantie gaat. Zij vertelt dat Bernard's tover-kracht alleen vrijkomt als hij zich boos maakt maar dat het onder normale om-standig-heden niet snel vrijkomt. Dat Bernard zijn tover-kunsten onder controle moet krijgen en dat die twee vakantie-weeken vast niet genoeg zijn maar wel kunnen helpen.

Dat hij zijn getover moet afleren en dat haar neef Govert en zus Klaartje daarbij kunnen helpen.

Bernard's moeder vraagt onthutst: 'kunnen alle kinderen van zijn school goochelen? Hoe kan dat nou!' Zij klapt in haar handen.

'Was dit een truc? (truuk) Het leek wel echt.

Hoe deed u dat!

Zag ik werkelijk een ekster? Nee toch, het ging zo vlug.

Ja, ja, dit was een grappe hè?

Gekke Bernard, ha, ha, hoe deden jullie dat?'

HOOFDSTUK 4 NAAR HET VAKANTIEKAMP.

Het duurt een hele poos voor dat Bernard's moeder beseft dat haar zoon kan toveren.

Hij moet vele malen laten zien hoe hij de lamp in een stok omtovert en de kopjes choco-melk laat verdwijnen.

Omdat zij het eng vindt neemt zij de vijftig euro voor de vakantie aan.

Zij vindt dat Bernard op vakantie moet maar zij wil ook mee.

Zij vindt ook dat Nienke mee moet.

Eerst wil zij haar vakantie-dagen opnemen en thuis nog van alles doen. Nienke moet dat ook.

Haar dieren zullen door de burens verzorgd moeten worden.

Het is nu vrijdag 2 augustus.

Voor de school staan vier bussen.

Veel kinderen staan met koffers en tassen te wachten totdat zij mogen in-stappen.

Bernard staat samen met Heks Nienke en zijn moeder tussen de vrolijke kinderen.

Alle kinderen krijgen een pols-bandje met een nummer van hun bus.

‘We gaan instappen,’ schreeuwt een leidster boven het geroeze-moes uit: ‘kijk naar jullie pols-band. Alle kinderen met pols-bandjes met een 1 erop gaan in bus nummer 1.

De kinderen met een 2 gaan in bus nummer 2.

De anderen gaan in een bus met een 3 of een 4.

Kijk goed naar het nummer van jouw pols-bandje!’

‘Hoera!’ gillen de kinderen.

Zij ver-dringen zich bij de bussen, iedereen wil er tegelijk in.

‘Wij moeten naar bus 1,’ zucht Bernard: ‘jammer dat Rietje naar bus 3 moet.’

Hij stapt als laatste in de bus om even naar Rietje te zwaaien. Als iedereen zit zet de bus zich in beweging. Alle kinderen juichen.

Na ruim twee uren stopt de bus voor een groot gebouw. Het is één van de gebouwen waar de kinderen zullen logeren.

Nienke kijkt vreemd op als zij haar zus tegen-komt.

‘Klaartje wat doe jij hier?’

Heks Klaartje gniffelt: ‘ik ga met de kinderen spelletjes doen maar eerst moeten zij hun slaap-plaats weten.

Daarna gaan zij eten.

O ja, voor ik het vergeet te zeggen neef Govert is hier ook.

Hij zorgt dat Bernard zijn tover-kunsten onder controle krijgt.

Hij geeft hier ook reken-lessen aan andere kinderen en hij zorgt voor een kampvuur. Verder gaat hij spoor-zoekertje doen. Ik ga een nacht-tocht met de oudere kinderen maken. Jij kunt in de keuken helpen en schoon-maken.’

Heks Nienke roept boos: **‘dat wil ik helemaal niet!’**

Ik wil ook met de kinderen spelen!

Jij gaat zeker de leukste dingen doen!’

Heks Klaartje wandelt lachend weg.

Het hartstikke gezellig onder het eten.

Govert stelt zich voor als de grote spelletjes-man, hij laat de kinderen lachen.

Niemand weet dat hij een machtige tovenaars is want hij ziet er gewoon uit in zijn gewone spijker-broek en zijn oranje trui. En niemand weet dat Klaartje en Nienke tover-heksen zijn. Klaartje ziet er zonnig uit in haar bloemetjes-jurk en Nienke loopt als gewoonlijk met haar schort voor.

Ze vinden het wel vreemd dat die oudjes met hen gaan wandelen, fietsen, sporten en andere spelen gaan doen.

De volgende dag begint met een vroege ochtend-wandeling in de frisse buiten-lucht. Bernard's moeder ook loopt mee.

Als iedereen terug is slaat de klok 8 uur.

Nu moeten allen ontbijten in de grote eetzaal, Nienke heeft al het brood gesmeerd.

Na het eten krijgen de kinderen 2 uren les in rekenen en taal. Govert staat voor de klas samen met een Friese schooljuf.

De kinderen waar-onder Bernard doen hun best, er komt geen tover-kracht aan te pas.

Na de lessen gaan de kinderen iets voor zichzelf doen.

Zij krijgen drinken en een appel.

Het is dan pas 10 uur.

Om 11 uur is er voor de kinderen een sport-wedstrijd.

Het winnende team (tiem) krijgt een beker en alle winnaars krijgen een vaantje.

Dan is de tijd gekomen dat iedereen naar de eetzaal moet. Als iedereen heeft gegeten begint het verstop-spel voor de helft van alle kinderen.

De anderen gaan zwemmen met Klaartje.

Terwijl de kinderen voor het verstop-spel in groepjes worden verdeeld, verstopt Govert kleine rode doosjes in het bos met een kleur en een opdracht erin.

De kinderen moeten die zoeken en de opdracht doen die erin staat.

In het bos liggen talloze gekleurde planken verspreid.

Elk groepje moet hun kleur planken verzamelen en naar een groot gras-veld brengen.

Uiteindelijk moeten er zes hutten gebouwd worden met gele, blauwe, oranje, rode, paarse of groene planken.

De dag gaat razend-snel.

Jammer genoeg krijgen zij hun opdracht niet af.

Als zij fijn bezig zijn moeten zij naar de ijskar.

Na het avond-eten zorgt Govert voor een kamp-vuur van dennen-appels.

Alle kinderen zitten in een grote kring om het kamp-vuur.

Terwijl tovenaars Govert op zijn gitaar speelt krijgt iedereen fruit en sap. Na het zingen van bekende liedjes moeten de kleinsten naar bed.

Om het kamp-vuur is het nog steeds gezellig, daar begint het spook-verhaal voor de grotere kinderen.

Om 10 uur 's avonds gaan zij een nacht-wandeling maken met Klaartje en een andere leidster.

Gek genoeg loopt Bernard niet mee, hij is op dat moment in Govert's huis. Zijn huis is vlakbij het kamp.

De jongen tolt om van de slaap, hij wil zo graag naar bed!

Govert vertelt hem dat hij eerst moet leren toveren om zijn tover-kracht in de hand te houden omdat het heel belangrijk is. Hij krijgt een boek in zijn hand gedrukt.

'Lees,' maant de tovenaars: 'je mag over een uurtje slapen.'

HOOFDSTUK 5 GOVERT IS BANG.

De tweede dag worden alle kinderen flink bezig gehouden. Allen gaan die avond flink vermoeid maar dolblij omdat het een leuke dag was, naar bed. Bernard niet, die zit weer voor Govert's boeken-kast op de vloer.

Hij leest tot zijn ogen gaan tollen.

De grote tovenaars kijkt goed-keurend naar de jongen. Hij is erg trots dat hij hem kan helpen.

Maar als de eerste week er bijna op zit, gaat het helemaal mis. Bernard is over-vermoeid, hij krijgt een slecht humeur. Het valt niet mee om vanaf zeven uur 's morgens tot 's avonds laat actief te zijn.

Het is wel hartstikke leuk op het kamp maar het is hem echt teveel.

Als hij een keertje met de nacht-wandeling mee mag in plaats van te leren toveren wordt hij boos om niets.

De leiders vragen vriendelijk of Bernard bij de groep blijft omdat hij anders verdwaalt.

'Ik ben moe,' schreeuwt Bernard: **'en ik heb honger!'**

Een leider merkt op: 'straks kun je nog een appel pakken.

Jij had niet mee moeten gaan.

Jij had lekker in je bedje kunnen slapen.

De kleintjes slapen al uren.

Bernard vindt dat een hatelijke opmerking hij brult: **'brr, Wrauwwww!!!'**

De leiders kijken ge-schrokken achter-om.

Achter de groep brult een ver-schrikkelijk groot beest met grote klauwen.

De hele groep rent in paniek naar een gebouw en sluit de deuren snel af.

De leeuw rent hen brullend achterna, hij kijkt kwaad-aardig door het raam naar binnen.

Eenmaal veilig in de eetzaal belt een leider de politie.

Niet lang daarna rijden er politie-wagens en een dieren-ambulance het terrein op.

De leeuw blijft niet staan brullen, die rent ge-schrokken weg door de sirenes en de zwaai-lichten.

Het beest verdwijnt in het donker.

Plots, tot zijn grote schrik, komt de leider er-achter dat hij een kind mist. Hij mist Bernard.

Hij is bang dat de leeuw de jongen heeft opgegeten.

Hij vertelt dat aan de politie omdat die de jongen moeten zoeken.

Intussen bibberen de kinderen van angst en opwinding.
Het zal laat worden voor zij in bed liggen.

De volgende dag heeft Govert een vrije dag, hij heeft geen zin in kinder-stemmen. Hij wil vandaag eens lekker lui zijn. Hij komt luid geeuwend zijn huisje uit om te genieten van de buiten-lucht.

Terwijl hij de frisse ochtend-lucht in-ademt, hoort hij gesnuif.

Omdat hij denkt dat het een koe is, loopt hij voor-zichtig naar de achter-kant van zijn huis.

Hij schrikt zich een pukkel: **‘wooh..., jij bent een leeuw!’**

Zijn gedachten gaan razend-snel maar door de paniek kan hij geen tover-spreuk verzinnen.

De leeuw springt op hem af.

Dan denkt Govert nog net op tijd: ‘ik kan hem laten zweven!

Ik laat dat beest naar het schuurtje zweven.

Daar sluit ik hem op.’

Als versteend zweeft het beest naar het schuurtje.

Het blijft zweven totdat het in de schuur is en de twee deurtjes ervan pot-dicht zijn.

‘Pfft,’ zucht Govert: ‘wat moet ik met dat beest.’

Hij is bang dat de gevaarlijke leeuw losbreekt.

HOOFDSTUK 6

HEKS NIENKE KOMT TE HULP.

De leeuw gaat erg tekeer nu hij is opgesloten.
Hij krabt met zijn grote klauwen tegen de binnen-kant van de deur. Splinters vliegen rond.
De tovenaar heeft een tover-spreuk in zijn gedachten zodat de leeuw ongevaarlijk zal worden.
Hij wil de leeuw in een regen-worm veranderen.

**“Magische krachten heel enorm,
verander deze leeuw in een regenworm!”**

Tot Govert's grote schrik werkt de spreuk niet.
De leeuw brult alleen maar harder.
‘Hoe kan dit?’ denkt Govert angstig. ‘Ik zal een andere spreuk moeten verzinnen.’
Ditmaal schreeuwt hij:

**“Maak alle tover-krachten los.
Verander deze leeuw in een bange vos!”**

Hierna zegt de tovenaar nog vele spreuken op.
Hij herhaalt spreuk na spreuk.
Soms verzint hij hele nieuwe.
Al zijn tover-spreuken lijken niet te werken en hij is vreselijk bang.

Als hij al een uur verder is, twijfelt hij aan zijn tover-kunst.
Hij is knap zenuw-achtig nu zijn nieuwe spreuken geen effect hebben en het beest steeds wilder lijkt te worden.
‘Och, och, ik zal hulp moeten halen. Och jee straks komt men erachter dat ik een tovenaar ben. Ik wil hier niemand over de vloer. Ik los dit liever alleen op.’

Hij staat nog in gedachten als hij een bekende stem hoort.

‘Klaartje?’ Hij draait zich snel om.

‘Nienke,’ zegt de stem.

De tovenaar schrikt: ‘Nienke wat kom jij doen!’

Heks Nienke schatert: ‘ha, ha, ha, zo te zien heb jij hulp nodig Govert!’

‘**Ach dom mens, wat kun jij nou eigenlijk,**’ schreeuwt hij: **‘jij kunt helemaal niks.**

Denk jij soms dat jij over meer tover-kracht beschikt dan ik? Nee, dan jouw zus, die tovert ten-minste!’

‘Ik weet wel dat jij mij niet kunt uitstaan omdat ik slecht tover maar ik gebruik poeders.

Mijn tover-poeders werken heel goed.

Laat mij nou die leeuw omtoveren.’

‘**Nee dat kan ik zelf wel,**’ schreeuwt de tovenaar kwaad.

‘Tover-poeders..., dat die nog bestaan!’

Nienke laat zich niet weerhouden, zij loopt naar de schuur en aait een klein stukje van de poot van de leeuw.

Het stukje dat zichtbaar is.

De tovenaar ziet dat alles aan, hij trilt op zijn benen.

Dan graait Nienke een flinke portie geel tover-poeder uit haar tas en strooit het tussen de spleet van de schuurdeurtjes.

De grote tovenaar grijnst, hij gelooft niet in Nienkes toverkracht.

“Hier pak aan.

Dit maakt de toverkracht ongedaan.”

‘Nienke,’ reageert de omgetoverde leeuw.

De heks lacht: ‘ha, ha Bernard werd jij weer boos?’

Zo zie je maar, jij hebt jezelf ermee.

Je zult jouw toverkracht toch moeten inperken.

Je hebt dus nog niets geleerd.’

En tegen Govert zegt zij: ‘jij weet toch wel dat als jij jezelf omtovert niemand jou nog een keer kan betoveren?’

Daar moet jij een ongedaan tover-spreuk voor opzeggen.

Ik wil al jouw tover-boeken lenen.

Bernard studeert voortaan bij mij.’

Govert staat verstelt, hij stottert: ‘ik, ik, ik heb daar niet aan gedacht, ik, ik wist niet dat het Bernard was.’

‘Ha, ha,’ lacht Nienke: ‘kom Bernard, de laatste dagen van jouw vakantie krijg je enkel ‘s morgens rekenles.

Vandaag doe jij rustig aan en morgen ga jij fijn spelen.

Deze vakantie ga jij niet meer tot diep in de nacht studeren.

Nog één nacht-wandeling en één kamp-vuur maar de rest van deze vakantie ga jij op tijd naar bed.’

Bernard zucht opgelucht.

De volgende dag krijgen alle kinderen taart na het ontbijt.

‘Bernard is jarig,’ liegt Nienke.
Die kijkt verlegen als alle kinderen voor hem zingen.
De kinderen vertellen hem onder het eten dat er een leeuw
uit een circus was ontsnapt en dat de leeuw nu weer in het
circus is.

Bernard glimlacht, hij weet wel beter. Zijn moeder ook.
Zij weten dat Govert de circus-directeur was die de politie
heeft verteld dat de ontsnapte leeuw is terug-gevonden.
Hij is ook blij omdat hij vandaag moet voetballen tegen de
meisjes. Rietje doet mee.
Na de voetbal-wedstrijd mogen alle kinderen in en om de
gekleurde hutten spelen. Vanavond is er tot 10 uur weer
een kamp-vuur voor de oudere kinderen.
Het wordt vast een prettige dag maar eerst krijgt hij 2 uren
rekenles.

Intussen propt Govert tover-boeken in een doos.
Hij denkt aan Nienke, hij vindt zich-zelf een nare man.
‘Ik was nooit aardig tegen haar,’ denkt hij: o, o wat vond ik
mezelf goed. Ik heb spijt. Hoe kan ik het ooit goed-maken?’

Als de vakantie om is en Nienke in de bus zit, komt hij de
bus in. ‘Nienke, het spijt mij. Ik was altijd grof en lomp tegen
jou. Ik zal echt veranderen. Als jij nog iets met mij te maken
wilt hebben nodig ik jou en Bernard volgend jaar uit voor
een fijne vakantie. De boeken staan bij de koffers.’
Nienke glimlacht: ‘volgend jaar komt er geen leeuw.
Volgend jaar komt Bernard en als hij boos is, gebeurt er
niets.’
Govert zegt zacht: ‘daar vertrouw ik op.’
Hij schudt handen, zwaait en loopt de bus uit.

EINDE.